

GJYKATA EVROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT
SEKSIONI I TRETË

ÇËSHTJA PAPANDILE KUNDËR SHQIPËRISË
(Kërkesa nr. 38771/23)

VENDIM

STRASBURG
25 gusht 2026

Ky është vendim përfundimtar, por mund t'i nënshtrohet rishikimit redaktorial.

Në çështjen Papandile kundër Shqipërisë,

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur si Komitet i përbërë, nga:

Diana Kovatcheva, *Kryetare,*
Darian Pavli,
Vasilka Sancin, *gjyqtarë,*
dhe Olga Chernishova, *zëvendëskancelare e seksionit,*
Duke pasur parasysh:

kërkesën (nr. 38771/23) kundër Republikës së Shqipërisë të depozituar në Gjykatë sipas nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (Konventa), më 19 tetor 2023, nga shtetasi shqiptar z. Eugen Papandile (kërkuesi), i lindur në vitin 1974, me banim në Tiranë dhe i përfaqësuar nga z. S. Hazizaj, avokat i licencuar në Tiranë;

vendimin për të njoftuar qeverinë e Shqipërisë (Qeveria) të përfaqësuar nga z. O. Moçka, Avokat i Përgjithshëm i Shtetit, për ankimin në lidhje me të drejtën e kërkuesit për respektimin e jetës private dhe për të shpallur të papranueshme pjesën tjetër të kërkesës;

parashtrimet e palëve;

Pas diskutimit me dyer të mbyllura, më 30 qershor 2026,
mori vendimin e mëposhtëm, i cili u miratua po në këtë datë:

OBJEKTI I ÇËSHTJES

1. Çështja ka të bëjë me ndalimin 15-vjeçar të emërimit të kërkuesit në disa pozicione në sistemin e drejtësisë, të vendosur pas ndërprerjes së procesit të vetingut ndaj tij, për shkak se ai në fakt kishte dhënë dorëheqjen nga një pozicion që ishte subjekt vetingu (shihni kuadrin dhe praktikën përkatëse ligjore në çështjen *Bala kundër Shqipërisë* (vend. nr. 21141/20, §§ 21–27, 9 prill 2024).

2. Sipas ndryshimeve kushtetuese dhe legjisllacionit të miratuar në vitin 2016, këshilltarët ligjorë të Gjykatës Kushtetuese ishin subjekte të procesit të rivlerësimit kalimtar (procesi i vetingut) (shihni *Xhoxhaj kundër Shqipërisë*, nr. 15227/19, 9 shkurt 2021).

3. Kërkuesi shërbente si këshilltar ligjor në Gjykatën Kushtetuese dhe në janar 2017 paraqiti një deklaratë vetingu. Në vitin 2017 ai aplikoi dhe u emërua në pozicionin e Sekretarit të Përgjithshëm të Gjykatës Kushtetuese, një pozicion që e ka mbajtur që në janar 2018.

4. Në vitin 2020, Këshilli i Emërimeve në Drejtësi (KED) e refuzoi kandidaturën e tij për gjyqtar në Gjykatën Kushtetuese. Ai gjeti që kërkuesi plotësonte kërkesat për përvojën profesionale dhe kishte vlerësim pozitiv të pasurisë, por nuk kishte vlerësim pozitiv të figurës.

5. Në vitin 2021, Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (KPK) filloi kundër tij procesin e vetingut. Ai parashtrroi se që në vitin 2018 kishte shërbyer si drejtues i administratës së Gjykatës Kushtetuese, funksion ky që Kushtetuta nuk e rendit si subjekt të vetingut *ex officio*; ai nuk kishte dhënë dorëheqjen nga roli i tij i mëparshëm si këshilltar ligjor; ai ishte vlerësuar tashmë nga KED-ja; dhe si sekretar i Përgjithshëm, nuk kishte të drejtë t'i nënshtrohej vlerësimit për komponentin e aftësive profesionale të procesit të vetingut.

6. Më 23 nëntor 2022, KPK-ja e ndërpreu procesin dhe vendosi ndalimin 15-vjeçar ndaj emërimit të tij si gjyqtar ose prokuror në çdo shkallë, anëtar të Këshillit të Lartë Gjyqësor ose të Këshillit të Lartë të Prokurorisë, Inspektoratit të Lartë të Drejtësisë ose Prokurorisë së Përgjithshme (neni G i aneksit të Kushtetutës).

7. Kërkuesi paraqiti ankimim në Kolegjin e Posaçëm të Apelit (KPA). Ai pretendoi se asnjëherë nuk kishte kërkuar t'i shmangej procesit të vetingut dhe që fakti që nuk i ishte nënshtuar vlerësimit nuk ishte për faj të tij, sepse ai nuk konsiderohej më si subjekt i vetingut në detyrë dhe nuk ishte njoftuar në lidhje me këtë. Më tej, parashtrroi që KPK-ja nuk kishte përcaktuar “dorëheqje” formale sipas kuptimit të nenit G; që lëvizja e tij nga këshilltar ligjor në Sekretar i Përgjithshëm përbënte rritje të vërtetë në karrierë, jo përpjekje për t'ju shmangur vetingut, dhe që KPK-ja nuk kishte kompetencë, sepse ai ishte vlerësuar tashmë nga KED-ja (shihni paragrafin 4 më sipër). Në parashtrimet e tij të fundit ai kërkoi që vendimi i KPK-së të shfuqizohej dhe që KPA-ja të vendoste nëse duhej të ndërpritej procesi pa një ndalim ose të vazhdonte deri në përfundim.

8. Më 19 prill 2023, KPA-ja la në fuqi vendimin e KPK-së, si vijon:

a) Pretendimi i kërkuesit që ai u bë subjekt i vetingut vetëm në vitin 2021 ishte i gabuar sepse ndryshimet kushtetuese parashikonin zbatimin *ex officio* të procesit të vetingut, pas hyrjes së tyre në fuqi, për këshilltarët ligjorë që atëherë shërbenin në Gjykatën Kushtetuese;

b) Kërkuesi, me dijeni, aplikoi për pozicionin e Sekretarit të Përgjithshëm që ishte i papajtueshëm me rolin e tij si këshilltar ligjor dhe u bë palë në procesin e emërimit. Në këto rrethana, edhe në mungesë të shkresës zyrtare të dorëheqjes, kërkesa e tij tregoi synimin e qartë për t'u larguar nga detyra e tij e mëparshme. Pasi u provua që kërkuesi me vullnetin e tij ishte dorëhequr nga pozicioni që e kualifikonte si subjekt të vetingut, arsyet e tij ishin të parëndësishme sepse kjo zgjedhje personale tregonte që ai nuk mund të konsiderohej më subjekt i vetingut dhe e bëri të pamundur vazhdimin e procesit të vetingut. Synimi i një personi për të mos ju shmangur vetingut mund të tregohet vetëm nga vendimi i tij për të qëndruar në detyrë dhe për të përfunduar procesin e vetingut. Lëvizja në karrierë e kërkuesit shkaktoi pasojën kushtetuese që lidhet me këtë zgjedhje – përkatësisht, ndalimi për 15 vjet i së drejtës për të aplikuar në shumicën e pozicioneve në sistemin e drejtësisë. Megjithatë, kjo nuk e pengoi që të vazhdonte të shërbente si Sekretar i Përgjithshëm i Gjykatës Kushtetuese;

c) Kur u kontaktua nga KPK-ja për herë të parë, kërkuesi u përgjigj që në atë moment nuk ishte subjekt i vetingut dhe nuk e plotësoi pyetësonin standard. Sa kohë që ish-këshilltarët ligjorë kishin të drejtë t'i nënshtroheshin verifikimit të aftësisë profesionale, pretendimi i kërkuesit që ai nuk ishte njoftuar ishte i pabazuar dhe fakti që nuk u vlerësua tregoi mungesë vullneti për t'ju nënshtuar vetingut. Sjellja e tij dhe qëndrimet kontradiktore penguan vazhdimin e procesit të vetingut; dhe kërkesa e tij e fundit në apel nuk mbështetej nga struktura e përgjithshme ligjore dhe logjike e deklarimit të tij në apel; dhe

d) Organet e vetingut vlerësonin pasurinë, figurën dhe aftësinë profesionale. Nga ana tjetër, KED-ja verifikonte kushtet ligjore dhe kriterin e figurës dhe profesionalizmit për emërimin në pozicione të caktuara. Në çështjen e kërkuesit, vlerësimi i pasurisë nga KED-ja mbështetej vetëm në raportin e një organi ndihmës. Vlerësimi profesional i tij fokusohej në vitet e punës dhe kërkesa

ligjore formale, ndërsa organet e vetingut kryenin një vlerësim më të detajuar të aftësisë profesionale. Procesi i vlerësimit kalimtar u krye i pavarur nga ndonjë proces përpara organeve të tjera kushtetuese. Procesi i KED-së rezultoi në vendim refuzimi të kandidaturës së tij.

9. Gjyqtari i KED-së, N. M., shprehu mendim pakice, duke vlerësuar se aplikimi për pozicionin e Sekretarit të Përgjithshëm nuk mund të barazohej automatikisht me një dorëheqje të qartë që do të sillte pasojat e nenit G. Në ankimin e tij, kërkuesi kishte kërkuar qartazi ndërprerjen e çështjes pa ndalim ose, përndryshe, vazhdimin e procesit të vetingut dhe hetimin administrativ. Kjo ishte kërkesë e hapur për t'u vlerësuar. Vetingu nuk i pengonte subjektet që të vazhdonin karrierën e tyre në pozicione të ndryshme; i penalizonte ata vetëm kur ndryshimi i funksionit ishte bërë vetëm për të shmangur vetingun dhe kjo çështje nuk përfshihet në këtë kategori. Kërkuesi përsëri e kishte të drejtën në fazën e ankimit që të kërkonte t'i nënshtrohej vetingut dhe ai e ushtroi atë të drejtë. Edhe këshilltarët ligjorë që u larguan nga detyra përpara ndryshimeve kushtetuese kishin të drejtë të kërkonin t'i nënshtroheshin vetingut. Pra, KPA-ja duhej të kishte vazhduar procesin e vetingut.

VLERËSIMI I GJYKATËS

SHKELJA E PRETENDUAR E NENIT 8 TË KONVENTËS

A. Pranueshmëria

1. Parashtrimet e palëve

a) Qeveria

10. Qeveria pretendoi se kërkuesi nuk kishte prova që ndërprerja e procesit ose ndalimi për 15 vjet përbënte ndërhyrje në jetën e tij private apo arrinte në kufirin e kërkuar të rëndesës. Ai ju referua vetëm kufizimeve të pretenduara për aspiratat profesionale, sidomos dëshirës së tij për t'u emëruar në Gjykatën Kushtetuese. Masat nuk kishin ndikuar në marrëdhëniet e tij të punësimit ose në të ardhurat e tij. Procesi ishte ndërprerë për shkak të vetë sjelljes së kërkuesit dhe tregoi zgjedhjen e tij me dëshirë. Ai nuk ishte kufizuar në ushtrimin e profesionit të tij ekzistues; kishte kërkuar të drejtën për një detyrë specifike shtetërore për të cilën nuk kishte të drejtë të mirëqenë për t'u emëruar. Ai kishte marrë përsipër dhe mbante një pozicion më të lartë me pagë më të mirë, duke e konsideruar pozicionin e Sekretarit të Përgjithshëm si një shkallë më lart në karrierën e tij. Ndalimi zbatohej vetëm ndaj disa pozicioneve të listuara në kushtetutë ndërsa kërkuesi ishte i lirë të ndiqte profesionin e tij në sferën publike ose private dhe vazhdoi të mbante një nga pozicionet më të larta administrative në sistemin e drejtësisë.

b) Kërkuesi

11. Kërkuesi pretendoi se nuk kishte bazë ligjore për argumentin që subjektet e vetingut nuk duhet të lejohen të ndryshojnë pozicionet ose të zhvillohen në karrierë gjatë procesit të vetingut. As Kushtetuta as legjislacioni përkatës nuk vendosin kufizime për lëvizjen në karrierë brenda sistemit të drejtësisë gjatë atij procesi apo nuk kërkojnë qëndrimin në të njëjtin pozicion deri në përfundim të procesit të vetingut. Vendosja e ndalimit për t'u përfshirë në procedura të tjera gjatë procesit të gjatë të vetingut do të ishte në kundërshtim me të drejtat kushtetuese dhe nenin 8 të Konventës.

2. Vlerësimi i Gjykatës

12. Mospranimi në profesion ose masa të ngjashme jo favorizuese kanë tendencën të ndikojnë në aspekte të ndryshme të jetës private, përfshirë "rrethin e brendshëm" të një personi, mundësinë për të krijuar dhe zhvilluar marrëdhënie me të tjerët dhe reputacionin profesional dhe social të personit. Nëse lind një çështje e "jetës private" për shkak të pasojave të një mase, kufiri i rëndësës bëhet i rëndësishëm sidomos në kontekstin e të drejtës për pozicione ose detyra në shërbimin publik. Neni 8 i Konventës nuk e garanton të drejtën për t'u emëruar në një pozicion ose detyrë në shërbimin publik apo ndonjë formë kualifikimi apo të drejte për pozicione të larta në sistemin e

drejtësisë. I takon kërkuessit që të tregojë natyrën e ndërhyrjes së pretenduar dhe të tregojë në mënyrë bindëse pasojat shumë të rënda të masës që ndikojnë në jetën e tij në një masë shumë të konsiderueshme dhe të përcaktojë dhe të provojë natyrën dhe shkallën e atyre pasojave (shihni *Bala kundër Shqipërisë* (vend.) nr. 21141/20, §§ 56 –58 dhe 65, 9 prill 2024, me referenca të mëtejshme).

13. Duke marrë pozicionin e Sekretarit të Përgjithshëm, kërkuessi kërkoj ecuri në karrierë në të njëjtën gjykatë, në një detyrë të lartë administrative dhe kështu qëndroi brenda sistemit të drejtësisë (shihni, për krahasim, *Bala*, cituar më lart, §§ 67, 70 dhe 78). Prandaj, kërkuessi e gjeti veten në një situatë tepër të ndryshme krahasuar me ata që ishin larguar nga sistemi i drejtësisë, duke çuar në ndërprerje të procesit të vetingut. Në praktikë, ai u vu në pozitë më pak të favorshme për shkak të ndjekjes së ecurisë në karrierë brenda të njëjtës gjykatë, kur lindi mundësia, në një moment ku procesi i vetingut zgjaste shumë vite dhe vetingu i këshilltarëve ligjorë nuk konsiderohej përparësi (shihni paragrafët 2, 3 dhe 5 më sipër). Kufizimi që rezultoi mbi mundësitë e tij të ardhshme profesionale – pavarësisht që ai vazhdoi të shërbejë brenda sistemit të drejtësisë në nivel të lartë – shkoi përtej efekteve normale të rregullimit të shërbimit publik dhe ndikoi direkt në aftësinë e tij për identitet profesional dhe mundësi karriere. Në këto rrethana, Gjykata konkludon se faktet e çështjes tregojnë një nivel rëndese të mjaftueshme për të përfshirë të drejtën e kërkuessit për respektimin e jetës së tij private.

14. Gjykata vëren se kjo kërkesë nuk është haptazi e pabazuar sipas kuptimit të nenit 35 § 3 (a) të Konventës ose e papranueshme për ndonjë shkak tjetër. Prandaj, kërkesa duhet të pranohet.

B. Themeli

1. Parashtrimet e palëve

15. Kërkuessi iu përmbajt kërkesës së tij.

16. Qeveria u shpreh që kërkuessi nuk kishte paraqitur dokumentacionin e kërkuar dhe nuk ishte vlerësuar profesionalisht, duke treguar kështu mungesën e vullnetit të tij për t’ju nënshtruar vetingut. Procesi i vetingut synon kthimin e besimit të publikut te gjyqësori dhe ndalimi 15-vjeçar synon të sigurojë që personat të mos i shmangen procesit të jashtëzakonshëm të verifikimit të figurës, duke refuzuar t’i nënshtrohen vetingut. Në mungesë të dorëheqjes formale, KPA-ja shqyrtoi rrethanat specifike të çështjes. Duke pranuar emërimin e tij dhe duke qëndruar në pozicionin e Sekretarit të Përgjithshëm, kërkuessi tregoi që me dëshirë kishte hequr dorë nga roli i tij si këshilltar ligjor, duke shkaktuar kështu ndërprerjen e procesit të vetingut. KPA-ja bëri dallimin ndërmjet rolit të tij të mëparshëm, që ishte subjekt i vetingut, dhe pozicionit të tij si Sekretar i Përgjithshëm, që ishte jashtë juridiksionit të tij. Ky dallim tregoi ndryshimin ndërmjet funksioneve që kërkojnë rivlerësimin e figurës dhe detyrave administrative. KPA-ja, pas një vlerësimi konkret, konkludoi që ndalimi nuk kishte shkaktuar dëm të rëndë dhe ishte në përputhje me parimin e proporcionalitetit.

2. Vlerësimi i Gjykatës

17. Pasi gjeti që në këtë rast zbatohet neni 8 (shihni paragrafin 13 më sipër), Gjykata vlerëson që vendimi i KPA-së përbën ndërhyrje në të drejtën e kërkuessit për të respektuar jetën e tij private. Kjo ndërhyrje do të përbente shkelje të nenit 8 nëse nuk është në përputhje me ligjin, nuk ndjek një qëllim legjitim dhe nuk është e nevojshme në një shoqëri demokratike.

18. Gjykata nuk ka nevojë të mbajë qëndrim të prerë nëse kërkuessi mund të kishte parashikuar mjaftueshëm që ecuria e brendshme në karrierë brenda sistemit të drejtësisë do të shkaktonte ndalimin 15-vjeçar. Sidoqoftë, ndërhyrja nuk ka treguar se është proporcionale me qëllimet legjitime të ndjekura në rrethanat e kësaj çështjeje.

19. Ndalimi rezultoi nga zbatimi automatik dhe disi i rreptë i rregullit të përjashtimit 15-vjeçar. Skema e dorëheqjes u krijua për të mos lejuar që personat që largohen nga një pozicion në sistemin e drejtësisë të kthehen më vonë aty dhe duke ju shmangur kështu procesit të vetingut, një qëllim që mund të konsiderohet legjitim në parim (shihni *Bala*, cituar më sipër, § 71). Megjithatë, zbatimi i asaj skeme në këtë çështje kishte efektin e penalizimit të kërkuesit i cili, në mirëbesim të supozuar, kishte kërkuar ecuri në karrierë brenda sistemit të drejtësisë (shihni paragrafin 13 më sipër).

20. Kohëzgjatja 15-vjeçare e ndalimit përbënte një kufizim të konsiderueshëm mbi të ardhmen profesionale të kërkuesit. Ndërsa në praktikë ndalimi kufizohej në disa pozicione të nivelit kushtetues, këto pozicione përbënin disa nga funksionet më të larta në gjyqësorin e vendit – sidomos në lidhje me pozicionet e hapura për magjistratët jo të karrierës (shihni *Bala*, cituar më lart, § 62) – dhe përbënin një komponent të rëndësishëm të ecurisë profesionale brenda sistemit të drejtësisë. Kufizimi u zbatua për pjesën më të madhe të jetës aktive në punë që i kishte mbetur kërkuesit dhe ndikoi direkt në mundësitë e tij për karrierë dhe identitet profesional (shihni paragrafin 4 më sipër). Ndalimi hyri në fuqi ndërkohë që kërkuesi vazhdonte të shërbente brenda sistemit të drejtësisë, duke krijuar kështu një pengesë të brendshme dhe të vazhdueshme. Në rrethanat specifike të çështjes, ky rezultat nuk ishte proporcional me qëllimin legjitim të ndjekur.

21. Nuk i takon Gjykatës të përcaktojë se si duhej të zgjidhej situata ose duke mos e përdorur ndalimin në çështjen e kërkuesit, duke e lejuar që t'i nënshtrohej vetingut, ose duke gjetur zgjidhje alternative. Këto çështje janë kompetencë e autoriteteve kombëtare. Në këtë drejtim, mund të ketë rëndësi që, pavarësisht dallimeve në vetingun e magjistratëve në detyrë, procedura e zhvilluar nga Këshilli i Emërimeve në Drejtësi të përfshijë vlerësimin e saj për përshtatshmërinë, kualifikimet profesionale dhe figurën, bazuar në kriteret ligjore dhe mekanizma të zgjeruar të verifikimit (shihni paragrafin 4 më sipër).

22. Prandaj në këto rrethana është gjetur shkelje e nenit 8 të Konventës.

ZBATIMI I NENEVE 46 DHE 41 TË KONVENTËS

I. KËRKESË PËR CAKTIMIN E NJË MASE PERSONALE

23. Gjykata ka gjetur shkelje të nenit 8 sepse rezultati i procesit të vetingut nuk rezultoi proporcional me qëllimet legjitime të ndjekura. Në një kontekst të ngjashëm, Gjykata ka treguar që rihapja e procesit të vetingut do të ishte e përshtatshme (shihni *Sevdari kundër Shqipërisë* nr. 40662/19, §§ 144 45, 13 dhjetor 2022, dhe Rezoluta CM/ResDH(2024)212). Mandatet e të dyja organeve të vetingut kanë mbaruar tashmë. Neni 179/b § 8 i Kushtetutës rregullon shqyrtimin e proceseve në pritje ose të pazgjidhura pas përfundimit të këtyre mandateve. Nëse kërkuesi e kërkon, do të ishte e përshtatshme rihapja e proceseve dhe rishqyrtimi i çështjes, në përputhje me kërkesat e nenit 8, siç tregohet në këtë vendim.

II. DËMI

24. Kërkuesi pretendoi për kompensim në lidhje me dëmin jopasuror, që të vendosej nga Gjykata.

25. Qeveria e kundërshton pretendimin.

26. Nisur nga natyra e shkeljes së gjetur, Gjykata cakton për kërkuesin kompensimin në shumën prej 3.000 euro për dëmin jopasuror, plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet kërkuesit.

III. KOSTO DHE SHPENZIME

27. Kërkuesi pretendon për kosto dhe shpenzime pa dhënë specifikime. Duke ju referuar praktikës së saj (shihni *Sevdari*, cituar më lart, § 152), Gjykata e refuzon këtë pretendim.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, UNANIMISHT,

1. *deklaron* të pranueshëm ankimin, në lidhje me të drejtën e kërkuarit për respektimin e jetës private;

2. *vendos* që është shkelur neni 8 i Konventës;

3. *Vendos*:

a) që shteti i paditur duhet t'i paguajë kërkuarit, brenda tre muajve, shumën 3,000 EUR (tre mijë euro), plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet, në lidhje me dëmin jopasuror, që do të konvertohen në monedhën e Shtetit të paditur me kursin në fuqi në datën e shlyerjes;

b) që nga mbarimi i afatit tremujor të sipërpërmendur deri në shlyerje, të paguhet interes i thjeshtë për shumën e mësipërme sipas normës Së njëjtë me normën marxhinale të kreditimit të Bankës Qendrore Evropiane gjatë periudhës së mospagimit plus tre pikë përqindje;

4. *rrëzon* pjesën tjetër të pretendimit të kërkuarit për kompensim të drejtë.

Bërë në gjuhën angleze dhe njoftuar me shkrim më 25 gusht 2026, sipas Rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullores së Gjykatës.

Olga Chernishova
ZËVENDËSKANCELARE

Diana Kovatcheva
KRYETARE